

WYROK Z UZASADNIENIEM

Sygn. akt: VIII K 525/22

4075-4 Ds 868.2021

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 kwietnia 2023 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu VIII Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący Sędzia Angelika Kurkiewicz

Protokolant st. sekr.sądowy Wojciech Rydzio

w obecności prokuratora Prokuratury Rejonowej Toruń – Wschód w Toruniu Doroty Pawlikowskiej

po rozpoznaniu dnia 20 września 2022r., 6 kwietnia 2023 r. sprawy

I. B. R., s. L. i J. z domu (...),

ur. (...) w G.

oskarżonego o to, że:

1. w dniu 18 października 2021 r. na trasie autostradowej Al - 152km, wbrew przepisom ustawy, posiadał substancję psychotropową w postaci (...) w ilości netto 1,086 g,

tj. czyn z art. 62 ust. 1 Ustawy o Przeciwdziałaniu Narkomanii,

2. w dniu 18 października 2021r. na terenie Komisariatu Policji(...), w T. przy ul. (...), wbrew przepisom ustawy, posiadał środek odurzający w postaci (...) w ilości netto 4,930g,

tj. czyn z art. 62 ust. 1 Ustawy o Przeciwdziałaniu Narkomanii

II. D. K., s. M. i M. z domu W.,

ur. (...) w B.

oskarżonego o to, że:

w dniu 18. października 2021 roku, na trasie autostradowej Al - 152 km, kierował w ruchu lądowym, po drodze publicznej, pojazdem mechanicznym marki P. o numerze rejestracyjnym (...), będąc w stanie pod wpływem środka działającego podobnie do alkoholu, mając we krwi (...) o stężeniu nie mniejszym niż 59,7 ng/ml oraz (...) o stężeniu nie mniejszym niż 1393,5 ng/ml, przy czym czynu tego dopuścił się posiadając bezterminowy zakaz prowadzenia pojazdów orzeczony wyrokiem Sądu Rejonowego w Bielsku-Białej sygn. akt IIIK 562/18, jednocześnie w tym samym miejscu i czasie kierując pojazdem mechanicznym marki P. o numerze rejestracyjnym (...), pomimo poleceń wydawanych przy użyciu sygnałów świetlnych i dźwiękowych, przez uprawnionych do podjęcia kontroli drogowej funkcjonariuszy Policji, nie zatrzymał pojazdu, przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa, w okresie pięciu lat od odbycia, w okresie od 22. października 2018r. do 23. grudnia 2020r. kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Bielsku-Białej - sygn. akt III K 562/18 za czyn z art. 177§2 kk w zw. z art. 178§ 1 kk,

tj. o czyn z art. 178a§1 i 4 kk w zb. z art. 178b kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 64§1 kk

orzeka:

po zastosowaniu art. 4§1 kk

I. uznaje oskarżonego B. R. za winnego tego, że w dniu 18 października 2021 r. na trasie autostradowej Al - 152km, wbrew przepisom ustawy, posiadał substancję psychotropową w postaci (...) w ilości netto 1,086 g, oraz (...) w ilości netto 4,930g, tj. czynu z art. 62 ust. 1 Ustawy o Przeciwdziałaniu Narkomanii i za to po zastosowaniu art. 37a§1 kk na podstawie art. 62 ust. 1 cytowanej ustawy w zw. z art. 34§1 i §1a pkt. 1 kk oraz art. 35§1 kk wymierza mu karę 8 (ośmiu) miesięcy ograniczenia wolności zobowiązując go do wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin w stosunku miesięcznym;

II. uznaje oskarżonego D. K. za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu aktem oskarżenia, tj. przestępstwa z art. 178a§1 i 4 kk w zb. z art. 178b kk w zw. z art. 11§2 kk oraz art. 64§1 kk i za to na podstawie art. 178b k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierza mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

III. na podstawie art. 63§1 kk na poczet orzeczonej kary zalicza oskarżonemu B. R. okres zatrzymania od dnia 18 października 2021 roku od godz. 13,35 do dnia 20 października 2021 roku do godz. 12,30 przyjmując, iż jeden dzień zatrzymania jest równoważny dwóm dniom kary ograniczenia wolności;

IV. na podstawie art. 63§1 kk na poczet orzeczonej kary zalicza oskarżonemu D. K. okres zatrzymania od dnia 18 października 2021 roku od godz. 13,35 do dnia 20 października 2021 roku do godz. 11,30 przyjmując, iż jeden dzień zatrzymania jest równoważny jednemu dniowi kary pozbawienia wolności;

V. na podstawie art. 34§3 kk w zw. z art. 72§1 pkt 5 kk zobowiązuje oskarżonego B. R. do powstrzymania się od używania środków odurzających w okresie wykonywania kary ograniczenia wolności ;

VI. na podstawie art. 42 § 3 k.k. orzeka wobec oskarżonego D. K. zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio ;

VII. na podstawie art. 43a § 2 k.k., wobec oskarżonego D. K. orzeka środek karny w postaci obowiązku świadczenia pieniężnego poprzez zapłatę kwoty 10 000 zł (dziesięć tysięcy złotych) na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;

VIII. na podstawie art. 70 ust. 2 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych w postaci : ziela konopi innych niż włókniste o wadze 4,340 grama po badaniu oraz substancji (...) o wadze 0,990 grama po badaniu, przechowywanych w Składnicy Substancji Psychotropowych i Środków Odurzających Komendy Wojewódzkiej Policji w B., poprzez ich zniszczenie;

IX. zasądza od oskarżonego B. R. na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego w Toruniu) kwotę 180 zł (sto osiemdziesiąt złotych) tytułem opłaty sądowej , zaś wydatkami postępowania obciąża Skarb Państwa;

X. zwalnia oskarżonego D. K. od obowiązku uiszczenia opłaty sądowej, zaś wydatkami postępowania obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt VIII K 525/22

UZASADNIENIE

(zakres uzasadnienia ograniczono do oskarżonego B. R. - zgodnie z wnioskiem obrońcy)

Uwaga : Uzasadnienie zostało sporządzone w poprzedniej formie z powodu kłopotów technicznych z użyciem programu ZEUS.

W dniu 18 października 2021 roku funkcjonariusze Wydziału Ruchu Drogowego KMP w T. na trasie autostradowej Al - 152km przeprowadzili kontrolę drogową pojazdu marki P. o nr rej. (...), którym jako pasażer poruszał się B. R.. W trakcie przeprowadzanych czynności ujawniono u B. R. substancję psychotropową w postaci (...) w ilości netto 1,086 g, oraz (...) w ilości netto 4,930g.

DOWODY: wyjaśnienia B. R. k. 56-57,59-60, 277;

- zeznania J. G. k.30-31, 277;

- protokoły przeszukania k.8-12, 13-15;

- protokół oględzin k.25-26;

- opinia fizykochemiczna k.175-179.

B. R. był dwukrotnie karany sędownie, w tym za przestępstwo z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.

DOWÓD: dane dot. karalności k. 138.

Oskarżony B. R. przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Oskarżony wyjaśnił, iż ujawnione narkotyki stanowiły jego własność i były przeznaczone na wyłączny użytek.

Sąd uznał wyjaśnienia oskarżonego za wiarygodne. Oskarżony przyznał się, że posiadał przy sobie narkotyki. Okoliczność tę potwierdził protokół przeszukania jego osoby, protokół oględzin ujawnionej substancji oraz opinia kryminalistyczna. Tym samym Sąd nie zakwestionował wiarygodności jego wyjaśnień.

J. G. jest funkcjonariuszem Policji WRD KMP T.. Świadek potwierdził, iż w dniu 18 października 2021 roku ujawniono przy B. R. narkotyki. Brak jest podstaw, by odmówić świadkowi wiary. Oskarżony nie przeczył, że posiadał narkotyki. Nadto przeprowadzone w toku postępowania czynności pozwoliły ustalić, że substancje zabezpieczone przy oskarżonym należą do grupy II-P Wykazu Substancji Psychotropowych załącznika nr 1 Rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 17 sierpnia 2018 r. w sprawie wykazu substancji psychotropowych, środków odurzających oraz nowych substancji psychoaktywnych.

Depozycje świadków J. R., K. K. i M. K. nie przyczyniły się w żaden sposób do dokonania ustaleń faktycznych na gruncie niniejszej sprawy. Analogicznie należało ocenić wyjaśnienia D. K., który w swych wyjaśnieniach odniósł się wyłącznie do stawianego mu zarzutu.

Sąd podziela w całości wnioski zawarte w **opinii kryminalistycznej**, gdyż jest ona rzetelna, kompleksowa i klarowna oraz została wydana przez biegłego legitymującego się odpowiednimi uprawnieniami.

Nadto sąd dał wiarę wszelkim innym przeprowadzonym w sprawie **dowodom z dokumentów**, w szczególności danych o karalności oraz protokołom oględzin i przeszukań, a także pozostałym dowodom zawnioskowanym do ujawnienia w akcie oskarżenia. Wszelkie dokumenty zostały pozyskane, sporządzone i przeprowadzone zgodnie z wymogami procedury karnej, a żadna ze stron nie zakwestionowała ich rzetelności ani prawdziwości. Również Sąd nie miał podstaw aby podważyć ich wiarygodność.

Art. 62 ust. 1 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii penalizuje nielegalne posiadanie środków odurzających lub psychotropowych. Posiadanie w rozumieniu powyższego przepisu oznacza stan polegający na faktycznym władztwie nad rzeczą i może być wykonywane bezpośrednio, jak i za pośrednictwem innej osoby. Nie jest utożsamiane

z posiadaniem i dzierżeniem w rozumieniu cywilnoprawnym. Posiadanie oznacza każde, choćby krótkotrwałe, faktyczne władztwo nad rzeczą.

Zgromadzony w niniejszej sprawie materiał dowodowy pozwolił ustalić, że B. R. swoim zachowaniem polegającym na tym, iż posiadał substancję psychotropową w postaci (...) w ilości netto 1,086 g, oraz (...) w ilości netto 4,930 g., czym wypełnił znamiona czynu zabronionego spenalizowanego w art. 62 ust. 1 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.

Sąd zmodyfikował opis czynu uznając, że zachowanie oskarżonego stanowiło jeden czyn zabroniony i zastosował art. 4§1 kk albowiem poprzednio obowiązująca ustawa o przeciwdziałaniu narkomanii był względniejsza dla oskarżonego.

Za przypisany oskarżonemu czyn, Sąd wymierzył karę 8 miesięcy ograniczenia wolności zobowiązując podsądnego do wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym.

W ocenie Sądu kara w postaci obowiązku wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne pozwoli oskarżonemu na podjęcie refleksji nad popełnionym przez niego czynem. Zdaniem Sądu społeczna szkodliwość przypisanego oskarżonemu czynu nie jest na tyle wysoka, aby koniecznym było wymierzanie mu najsurowszego rodzaju kary, dlatego Sąd zdecydował się na skorzystanie z dobrodziejstwa art. 37 a § 1 kk i wymierzył oskarżonemu karę o charakterze nie izolacyjnym. Sąd uznał, iż kary o charakterze nieizolacyjnym mimo uprzedniej karalności zagwarantuje osiągnięcie wobec oskarżonego celów kary i nie jest konieczne orzeczenie wobec niego kary pozbawienia wolności. Sąd zdecydował się więc na ograniczenie elementu represyjności sankcji karnej i wymierzył karę o charakterze wolnościowym, kierując się przede wszystkim prymatem kar wolnościowych. Tak orzeczona kara, ze względu na jej rodzaj i rozmiar, uwzględnia zarówno naganność postawy oskarżonego, zaś z drugiej strony bierze pod uwagę właściwości i warunki osobiste sprawcy (który w ocenie Sądu będzie w stanie wyciągnąć pozytywne wnioski na przyszłość co do swego zachowania). W ocenie Sądu, rozstrzygnięcie zawarte w wyroku w pełni odzwierciedla negatywną ocenę jego czynów, a zarazem będzie wystarczające dla osiągnięcia wobec oskarżonego celów kary, jak również powstrzyma go od takiego postępowania w przyszłości i wdroży do poszanowania porządku prawnego. Kara taka da jednocześnie wyraz społecznemu poczuciu sprawiedliwości i kształtowaniu świadomości prawnej społeczeństwa. Osiągnięty zostanie, w ocenie Sądu, wobec oskarżonego także cel wychowawczy i zapobiegawczy na przyszłość, tak by w przyszłości nie sięgał po środki odurzające czy substancje psychotropowe. Określona wyrokiem kara będzie zatem odpowiednią, w ocenie Sądu, dolegliwością karną dla niego, a jednocześnie właściwą dla zrozumienia i uświadomienia sobie własnego zachowania i wystarczającą dla oskarżonego przestrożą na przyszłość.

Kierując się obligatoryjną treścią art. 63 § 1 kk, Sąd na poczet kary ograniczenia wolności orzeczonej w pkt III wyroku zalicza oskarżonemu okres zatrzymania od dnia 18 października 2021 roku od godz. 13:35 do dnia 20 października 2021 roku do godz. 12:30 przyjmując, iż jeden dzień zatrzymania jest równoważny dwóm dniom kary ograniczenia wolności.

W pkt V wyroku Sąd zobowiązał oskarżonego do powstrzymywania się od używania środków odurzających w okresie wykonywania kary ograniczenia wolności. Okoliczności niniejszej sprawy, a także uprzednia karalność za tożsamy czyn uzasadnia przekonanie, iż należy zmobilizować oskarżonego do właściwego postępowania i unikania kontaktu z nielegalnymi substancjami.

W pkt VIII wyroku orzeczono zgodnie z dyspozycją art. 70 ust. 2 uopn. W przypadku skazania za przestępstwo z art. 62 ust. 1 uopn orzeczenie przepadku środka odurzającego, substancji psychotropowej lub nowej substancji psychoaktywnej jest obligatoryjne.

Na podstawie art. 627 kpk Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 180 zł tytułem opłaty, w myśl art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy o opłatach w sprawach karnych z 23.06.1973 r., zaś wydatkami postępowania obciążył Skarb Państwa.